Posłuchaj

()

Czas lektury: 4 minuty

Piątek w pierwszym tygodniu Wielkiego Postu – Dni Suche

Lekcja 1
Czytanie Ewangelii świętej według Jana
J 5:1-15

Onego czasu. Było święto żydowskie i przyszedł Jezus do Jerozolimy. A jest w Jerozolimie sadzawka owcza, po hebrajsku zwana Betsajda, mająca pięć krużganków. W nich to leżało wielkie mnóstwo chorych, ślepych, chromych, paralityków, czekających poruszenia wody. A Anioł Pański zstępował od czasu do czasu do sadzawki i poruszała się woda. I kto pierwszy

wszedł do sadzawki po poruszeniu wody, stawał się zdrowym, jakąkolwiek byłby zdjęty niemocą.
A był tam człowiek pewien złożony chorobą od lat trzydziestu ośmiu. I gdy Jezus ujrzał go leżącego i poznał, że już przez długi czas choruje, rzekł do niego: «Czy chcesz być zdrowym?» Odpowiedział Mu chory: «Panie, nie mam nikogo, kto by zanurzył mię w sadzawce, kiedy porusza się woda. Bo zanim ja dojdę, inny przede mną wstępuje». Rzekł mu Jezus: «Wstań, weźmij łoże twe i chodź». I natychmiast stał się zdrowym ów człowiek, i wziął łoże swoje, i chodził.
A był to dzień szabatu. Mówili tedy żydzi do uzdrowionego: «Jest szabat, nie godzi ci się nosić łoża twego». Odpowiedział im: Ten, który mię uzdrowił, powiedział mi: «Weźmij łoże twe i chodź.» Zapytali go więc: «Cóż to za człowiek, który ci powiedział: Weźmij łoże twe i chodź?» A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, Jezus bowiem oddalił się od tłumu, który był zgromadzony w tym miejscu. Potem spotkał go Jezus w świątyni i rzekł mu: «Stałeś się zdrowym, już nie grzesz, aby ci się co gorszego nie zdarzyło». A człowiek ów odszedł i oznajmił żydom, że to Jezus go uzdrowił.

Homilia świętego Augustyna, Biskupa
Traktat 17. na Ewangelię wg św. Jana, w 1. połowie

Zobaczmy, co to znaczy, że nasz Pan, zachowując jedność tajemnicy, tylko jednego spomiędzy wielu chorych chciał uleczyć. Znalazł w jego latach jakąś liczbę choroby. Był złożony chorobą od lat trzydziestu ośmiu. Ponieważ ta liczba bardziej należy do choroby, niż do zdrowia, należy nieco dokładniej ją wyłożyć. Chcę, abyście pilnie uważali; niech Pan pomoże, abym odpowiednio mówił, a wy abyście należycie słuchali. Liczba czterdzieści, jako święta, jako objaw doskonałości jest nam wskazana. Sądzę, drodzy, iż jest to wam wiadome. Poświadczają to bardzo często Pisma Boże. Post tą liczbą jest uświęcony,

jak dobrze o tym wiecie. Albowiem i Mojżesz przez czterdzieści dni pościł i Eliasz tyleż, a i sam Pan nasz i Zbawiciel Jezus Chrystus tę liczbę postu wypełnił. Przez Mojżesza okazany jest Zakon, przez Eliasza oznaczani są Prorocy, przez Pana oznaczona jest Ewangelia. Toteż na owej górze trzech się ukazało, gdzie Pan ukazał się uczniom w blasku swego oblicza i szaty swojej. Objawił się bowiem pośród Mojżesza i Eliasza, jakby Ewangelia miała mieć poświadczenie od Zakonu i Proroków.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Zmieńmy na lepsze wszystko to, czem zgrzeszyliśmy w zaślepieniu naszem, abyśmy, gdy nagle zaskoczy dzień śmierci, nie szukali już napróżno drogi pokuty, a znaleźć onej nie mogli.
* Wysłuchaj Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.
V. Wspomóżże nas, Boże, Zbawicielu nasz: a dla sławy Imienia Twego, Panie, wybaw nas.
R. Wysłuchaj Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Lekcja 2

A więc czy to w Zakonie, czy u Proroków, czy w Ewangelii liczba czterdzieści odnosi się do postu. Wielki zaś i ogólny post polega na wstrzymaniu się od niegodziwości, od niedozwolonych uciech światowych. Na tym zasadza się doskonały post, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozsądnie, sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie. Jaką nagrodę temu postowi Apostoł przypisuje? Tak mówi dalej: Oczekując owej błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego

Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa. W tym więc świecie jakby czterdziestodniowy post zachowujemy, gdy nasze życie jest prawe, gdy wstrzymujemy się od niegodziwości i niedozwolonych uciech. A ponieważ ta wstrzemięźliwość nie będzie bez nagrody, oczekujemy owej błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa. Gdy nadzieja się urzeczywistni, otrzymamy w nagrodę po denarze. Taka bowiem zapłata wręczona jest robotnikom według Ewangelii pracującym w winnicy, a jak wierzę, o tym pamiętacie. Nie potrzeba bowiem wszystkiego przypominać, jakbyście byli niedokształceni i nieuświadomieni. Denar więc, który otrzymał nazwę od liczby dziesięć, jest udzielany; a gdy go się złączy z liczbą czterdziestu, staje się pięćdziesiątką, toteż z wysiłkiem obchodzimy Czterdziestnicę przed Paschą, a natomiast, jakby otrzymawszy zapłatę, radujemy się przez Pięćdziesiątnicę po odbyciu Paschy.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Niech opuści grzesznik drogę swoją, a mąż nieprawy swe myśli, i niech się nawróci do Pana, a zmiłuje się nad nim.
* Albowiem Pan Bóg nasz łaskawy jest, litościwy, a współczujący w nieszczęściu.
V. Pan nie pragnie śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i miał życie.
R. Albowiem Pan Bóg nasz łaskawy jest, litościwy, a współczujący w nieszczęściu.

Lekcja 3

Pamiętajcie o tym, co na początku wam przedłożyłem o liczbie trzydziestu ośmiu lat u owego chorego. Chcę wyjaśnić, dlaczego tę liczbę trzydzieści osiem bardziej do choroby niż do zdrowia się stosuje. A więc, jak powiedziałem, pełnią Zakonu

jest miłość. Do wypełnienia Zakonu we wszystkich dziełach należy liczba czterdzieści. Dwa są przykazania miłości przez Pana ukazane: Będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkiej myśli twojej i Będziesz miłował bliźniego twego jako siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach cały Zakon zawisł i Prorocy. Słusznie i wdowa wrzuciła wszystko, co miała – dwa pieniążki – do skarbony Boga. Słusznie i właściciel gospody otrzymał dwa pieniążki, aby troszczył się o uzdrowienie chorego, którego rozbójnicy poranili; słusznie i u Samarytan Jezus dwa dni przebywał, aby w miłości ich umocnić. W podwójnej więc owej liczbie, która coś dobrego oznacza, szczególniej ukazuje się dwojaka miłość. Jeśli więc liczba czterdzieści wyraża doskonałość Zakonu, a Zakon wypełnia się tylko w tym podwójnym przykazaniu miłości, to dlaczego się dziwisz, iż ten był chory, który miał lat czterdzieści bez dwóch?
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Okres postu otworzył nam bramy raju. Podejmijmy go więc, modląc się i błagając Boga,
* Abyśmy razem z Chrystusem Panem triumfowali w dniu zmartwychwstania.
V. We wszystkim okazujmy się jako sługi Boże w wielkiej cierpliwości.
R. Abyśmy razem z Chrystusem Panem triumfowali w dniu zmartwychwstania.
V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. Abyśmy razem z Chrystusem Panem triumfowali w dniu zmartwychwstania.

Modlitwy {z Temporału}

V. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
Módlmy się
Bądź, Panie, miłościwy ludowi swemu: a jako dajesz mu uczucie pobożności, tak też wspieraj go łaskawie swą pomocą.
Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis …

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related